

کتاب: رشد در خداوند نوشته: هومر دونکن مترجم: ط. میکائیلیان

مقدمه

این کتاب مخصوصا برای مسیحیان نوشته شده است تعلیمات حیاتی که برای يك مسیحی جدید الایمان لازم است در این کتاب به زبان ساده تشریح شده است. اگر عیسی مسیح را به عنوان خداوند و نجات دهنده خود نپذیرفته اید از خواندن این کتاب استفاده ای نخواهید برد. این کتاب به کسانی که در خانواده خدا متولد شده اند میآموزد که چگونه میتوانند زندگی مسیحی داشته باشند. اگر شما مسیحی نیستید ولی میل دارید بفهمید چطور میتوان مسیحی شد لطفا با آدرس زیر مکاتبه بفرمائید.

فصل اول: رشد در خداوند

مسیحی کسی است که مسیح را داشته باشد (اول یوحنا ۵ : ۱۲). کسی نمیتواند به این دلیل مسیحی باشد که عضو کلیسایی است و یا در يك موسسه مذهبی شرکت دارد. پیروی مسیح و کوشش برای شبیه شدن به او ما را مسیحی نمیسازد فقط وقتی مسیحی میشویم که مسیح را به عنوان نجات دهنده شخصی خود قبول کنیم. مسیحی فرزند خدا است. زیرا در خانواده خدا متولد شده است (یوحنا ۳ : ۳ - ۷). مسیحی کسی است که گناهان او به خاطر مسیح بخشیده شده (اول یوحنا ۲ : ۱۲) و در مسیح پذیرفته شده است (افسیان ۱ : ۶). عدالت کامل مسیح را پوشیده است (فیلیپیان ۳ : ۹). مسیحی بودن عالی ترین و با شکوه ترین چیزی است که در دنیا وجود دارد ولی در عین حال مسیحی بودن پایان کار نیست، بلکه وسیله ای است برای رسیدن به هدف. تولد تازه نجات را تمام نمیکند بلکه شروع آن است. بعد از این که به وسیله ایمان عادل شمرده شدیم باید به وسیله ایمان زندگی کنیم (رومیان ۱ : ۱۷). وقتی در خانواده خدا متولد میشویم در مسیح کودک هستیم (اول پطرس ۱ : ۲۳). ولی نباید کودک بمانیم بلکه باید در فیض و معرفت مسیح رشد کنیم (دوم پطرس ۳ : ۱۸).

مقصود خدا از نجات ما فقط این نیست که ما را از جهنم آزاد سازد و بعد از مرگ به بهشت ببرد، بلکه میخواهد ما را شبیه فرزند خود یعنی مسیح بسازد. ما نه فقط باید ادعا کنیم که مسیحی هستیم بلکه باید شاگرد واقعی مسیح باشیم. نه فقط باید به سوی خدا بیائیم بلکه باید در او رشد کنیم (عبرانیان ۶ : ۱). راز زندگی مسیحی پر از شادی و پیروزی این است که اجازه دهیم مسیح در ما زندگی کند و خود را توسط ما به دیگران بنمایاند. باید یاد بگیریم که به ثروت معنوی و قدرت مسیح دسترسی داشته باشیم. برای این که بتوانیم در خداوند رشد کنیم باید در زندگی خود اصول را که در کلام خدا ذکر شده رعایت نمائیم. این کتاب بعضی از اصول زندگی مسیحی را به ما تعلیم میدهد. برای این که بتوانیم زندگی موفقیت آمیز مسیحی داشته باشیم، باید دو موضوع اساسی را در نظر بگیریم. ما نه فقط باید در مسیح باشیم بلکه باید با او رابطه واقعی داشته باشیم این حقیقت را با ذکر مثالی در مورد رادیو روشن میسازیم. برای این که يك رادیوی برقی به خوبی کار کند، هم باید آن را به برق وصل نمائیم و هم باید ایستگاه مورد نظر را بگیریم. رادیو برای ما فایده ای نخواهد داشت مگر این که با منبع نیروی

برق مربوط گردد. ما هم به همان طور بیفایده هستیم و در گناهان خود مرده ایم تا وقتی که به وسیله تولد تازه با خدا رابطه پیدا کنیم.

ولی کافی نیست که رادیو را به نیروی برق وصل نمائیم بلکه باید آن را میزان کنیم. اگر کاملاً میزان نشود یا ساکت خواهد ماند یا صداهای در هم بر هم به گوش ما خواهد رسانید. زندگی عده زیادی از مسیحیانی که تولد تازه دارند ساکت یا پر از صداهای در هم بر هم است. زیرا با خدا هم آهنگی ندارند و میزان نشده اند. پولس رسول درباره دولت بیقیاس مسیح سخن میگوید (افسیان ۳ : ۸). در این جهان هرگز نخواهیم توانست کاملاً بزرگی نجات خدا را درک کنیم. در همان لحظه ای که عیسی مسیح را به عنوان خداوند و نجات دهنده خود قبول نمودیم. خدا برای ما کاری کرد که از فهم ما بسیار بالاتر است. این نجات عظیم برای ما دو کار اصولی انجام میدهد:

- ۱- ما را در مسیح داخل میکند (این حقیقت در باب اول افسسیان دوازده بار ذکر شده است)
- ۲- مسیح را در ما وارد میسازد (کولسیان ۱ : ۲۷).

در مسیح

وقتی میگوئیم در مسیح مقصودمان چیست؟ چگونه میتوانیم در مسیح باشیم؟ چطور در مسیح وارد میشویم؟ يك آیه از کتاب مقدس که از رساله اول پولس رسول به کلیسای قرنتس نقل میشود درک حقیقت فوق را برای ما آسان میسازد. پولس میفرماید چنان که در آدم همه میمیرند در مسیح نیز همه زنده خواهند گشت. (اول قرنتیان ۱۵ : ۲۲). این آیه تمام بشر را به دو گروه تقسیم میکند کسانی که در آدم هستند و کسانی که در مسیح میباشند. چگونه در آدم داخل شدیم؟ چگونه عضو نژاد آدم یا خانواده بشری گشتیم؟ جواب ساده است. ما جزو هر نژاد و رنگی که باشیم، به وسیله تولد جسمانی عضو خانواده بشری یا خانواده آدم گشته ایم. بنابراین به عنوان انسان طبیعتاً در آدم هستیم. پس چطور میتوانیم در مسیح داخل شویم؟ همان طور که در آدم داخل شدیم در مسیحیت باید تولد ما تولد جدید و روحانی باشد. وقتی به وسیله ایمان عیسی مسیح را در قلب خود میپذیریم، به وسیله روح خدا تولد جدید پیدا میکنیم. در همین لحظه روح القدس ما را در بدن مسیح تعمید میدهد (اول قرنتیان ۱۲ : ۱۳).

مقام و حالت

هر ایمان داری در مسیح مقام کاملی دارد. در مسیح کامل است (کولسیان ۲ : ۱۰). وقتی مسیحی میشویم خدا دیگر ما را در گناهانمان نمیبیند بلکه ما را در مسیح کامل میبیند. ما دیگر لباس های کثیف و پاره پاره عدالت شخصی خود را در بر نداریم (اشعیا ۶۴ : ۶). بلکه عدالت کامل مسیح را پوشیده ایم (رومیان ۱۰ : ۱-۴)، (مکاشفه ۱۹ : ۸). مقام ما در حضور خدا کامل است و احتیاجی به اصلاح ندارد. مع هذا وضع واقعی ما بر روی زمین مانند مقام ما در حضور مسیح کامل نیست. در این دنیا زندگی ما پر از اشتباه و شکست است. هنوز هم در اثر شك ها و ترس ها دچار ناراحتی میشویم. گناهانمان غالباً باعث غم و اندوه خودمان و خداوندمان میشود. ما متوجه میشویم که هر چند فرزند خدا هستیم اغلب مانند فرزندان خدا رفتار نمیکنیم. وقتی نجات مییابیم و سیرت تازه پیدا میکنیم و در طبیعت الهی شریک میشویم (دوم پطرس ۱ : ۴). ولی حیف که هنوز هم طبیعت شریر و گناهکار آدم در ما باقی است. کشمکش عظیمی در روح ما وجود دارد (رومیان ۷ : ۱۲-۲۵). میل و اراده خدا این است که حالت ما بر روی زمین مانند مقام ما در مسیح کامل باشد. بعداً در همین کتاب خواهیم فهمید که چطور میتوان بر گناه غالب شد. متوجه خواهیم شد که سر زندگی پیروزمند به طور دائم چیست.

مسیح در شما

نه فقط ما در مسیح هستیم بلکه مسیح هم در ما است. وقتی با ایمان مسیح را در قلب خود پذیرفتیم او در آن جا ساکن شد. ما اکنون حیات ابدی داریم زیرا خود را مسیح حیات است (یوحنا ۵: ۲۴). حالا زندگی مسیحی داریم زیرا اجازه داده ایم مسیح در ما زندگی کند. مسیحیت یعنی مسیح. ما به وسیله يك عقیده مخصوص، به وسیله کلیسا، به وسیله تشریفات نجات نیافته ایم، بلکه به وسیله مسیح زنده. جبرائیل فرشته وقتی تولد عیسی را اعلام میکرد به یوسف گفت: نام او را عیسی خواهی گذاشت زیرا که او امت خویش را از گناهانشان خواهد رهانید (متی ۱ : ۲۱). مسیح خودش نجات دهنده است. ما به وسیله مرگ فرزند خدا یعنی مسیح با خدا مصالحه کرده ایم و حالا روز به روز به وسیله حیات مسیح زنده نجات مییابیم (رومیان ۵ : ۱۰). ما به وسیله حیات او نجات یافته ایم زیرا او در ما زندگی میکند و خود را به وسیله ما نشان میدهد. عیسی مسیح علاوه بر این که نجات دهنده است خداوند نیز است. وقتی او را به عنوان خداوند خود میپذیریم به وسیله حیات او نجات پیدا میکنیم.

کتاب: رشد در خداوند نوشته: هومر دونکن مترجم: ط. میکائیلیان

فصل دوم: روح القدس

روح القدس سومین اقنوم تثلیث اقدس است. روح القدس شخصیت دارد زیرا میتواند سخن بگوید (اول تیموتائوس ۴ : ۱). و میتواند تعلیم بدهد (اول قرنتیان ۲ : ۱۳). و میتواند رهبری کند (رومیان ۸ : ۱۴). و میتواند غمگین شود (افسیسیان ۴ : ۳۰). روح القدس الوهیت دارد زیرا روح خدا نامیده میشود و غالب جاه ها در کتاب مقدس شبیه پدر و پسر است. به يك معنی روح القدس را میتوان روح عیسی خواند. عیسی در ما به وسیله روح القدس زندگی میکند. روح القدس در همان لحظه ای که انسان به مسیح ایمان میآورد چهار کار برای او انجام میدهد. اولاً روح القدس به او تولد تازه میدهد و او را خلقت تازه ای میسازد (یوحنا ۳ : ۱-۷). ثانیاً روح القدس در ما ساکن میشود (اول قرنتیان ۶ : ۱۹). ثالثاً روح القدس او را در بدن مسیح تعمید میدهد (اول قرنتیان ۱۲ : ۱۳). به وسیله این عمل شخص ایمان دار با مسیح و سایر اعضای بدن او متحد میشود. رابعاً روح القدس او را تا روز رستگاری مهر میکند (افسیسیان ۴ : ۳۰). علاوه بر این ها هر مسیحی باید دائماً پر از روح القدس بشود (افسیسیان ۵ : ۱۸).

مسیحیان اولیه بارها پر از روح القدس میشوند (اعمال ۲ : ۴ و ۴ : ۸ و ۳۱ و ۷ : ۵۵ و ۹ : ۱۷). معنی پر شدن از روح القدس این است که به وسیله او اداره شویم، يك نفر مسیحی که پر از روح القدس باشد مسیحی نیرومندی است. برای این که بتوانیم پر از روح القدس بشویم، مسیح دو شرط تعیین فرموده است. در انجیل یوحنا چنین میخوانیم: در روز آخر که روز بزرگ عید بود عیسی ایستاده ندا کرد و گفت هر که تشنه باشد نزد من آید و بنوشد. کسی که به من ایمان آورد چنان که کتاب میگوید از بطن او نهرهای آب زنده جاری خواهد شد اما این را گفت درباره روح که هر که به او ایمان آورد او را خواهد یافت. زیرا که روح القدس هنوز عطا نشده بود چون که عیسی تا به حال جلال نیافته بود. (یوحنا ۷ : ۳۷ - ۳۹). اولین شرط پر شدن از روح القدس عبارت است از تشنگی. باید تشنگی و علاقه شدیدی به پری روح القدس داشته باشیم. دومین شرط عبارت است از اعتماد. باید اعتماد کامل داشته باشیم که خدا ما را پر از روح القدس خواهد کرد.

همان طور که به وسیله ایمان عیسی را به عنوان نجات دهنده خود پذیرفتیم. پری روح القدس را هم باید به وسیله ایمان قبول کنیم. وقتی گناه میکنیم روح القدس را از دست نمیدهیم ولی قدرت روح القدس در ما از بین میرود وقتی اجازه میدهیم گناه اقرار نشده ای در قلب ما باقی بماند روح القدس غمگین میشود. روح القدس ما را متوجه گناهان میسازد (یوحنا ۱۶ : ۸) و به ما قدرت میدهد مه بر گناه غلبه کنیم (رومیان ۸ : ۱۳). بزرگترین کار روح القدس عبارت است از جلال دادن مسیح (یوحنا ۱۶ : ۱۴). او این کار را به وسیله ظاهر ساختن مسیح به ما به وسیله ما انجام میدهد. او آن چه را که مال مسیح است میگیرد و به ما میآموزد (یوحنا ۱۶ : ۱۴). اسرار عمیق خدا را به ما تعلیم میدهد (اول قرنتیان ۲ : ۱۰). وقتی پر از روح القدس باشیم مسیح زنده در زندگی ما ظاهر میشود. روح القدس به ما جرات و قوت میدهد که شاهد مسیح باشیم (اعمال ۱ : ۸).

مسیحی نباید جسمانی باشد بلکه باید در روحانیت قدم بزند (غلاطیان ۵ : ۱۶). اعمال جسم کارهائی است که انسان طبیعی به آن ها علاقه دارد مانند زنا و فسق و ناپاکی و فجور و بت پرستی و جادوگری و دشمنی و نزاع و کینه و خشم و تعصب و شقاق و بدعت ها و حسد و قتل و مستی و لهب و لعب و امثال اینها (غلاطیان ۵ : ۱۹ - ۲۱). ممکن است مسیحی پایش بلغزد و به بعضی از این گناهان آلوده شود . وقتی این طور شد رابطه و صمیمیت خود را با خدا از دست میدهد. در این صورت میتواند گناه خود را اقرار کند و از آن خلاصی یابد (اول یوحنا ۱ : ۹). اگر قلب خود را سخت کند و گناه خود را اقرار ننماید خداوند او را تنبیه خواهد کرد. اگر کسی خود را مسیحی بخواند و پیوسته در گناه زندگی کند ولی از طرف خداوند تنبیه نشود، معلوم میشود که چنین شخصی اصلا فرزند خدا نیست (عبرانیان ۱۲ : ۶). کتاب مقدس به ما میگوید که کسانی که چنین کارهای جسمانی را انجام میدهند وارث ملکوت خدا نخواهند شد (غلاطیان ۵ : ۲۱).

ولی اگر ایمان دار در روح قدم بزند میوه عالی در او پدیدار خواهد گشت. میوه روح عبارت است از محبت و خوشی و سلامتی و حلم و مهربانی و نیکوئی و ایمان و تواضع و پرهیزکاری (غلاطیان ۵ : ۲۲ و ۲۳). میوه روح محبت است. وقتی پر از روح القدس هستیم خدا را محبت میکنیم و سایر مسیحیان را محبت خواهیم کرد هر چند ممکن است از بسیاری جهات با آن ها فرق داشته باشیم. تمام مردم را از هر نژاد و رنگ و عقیده محبت خواهیم کرد. این محبت در اعمال ما دیده خواهد شد. همین موضوع باعث خواهد شد که ما از سایر مردم مشخص باشیم. بدون محبت واقعی زندگی ما بیفایده و خالی و غرور آمیز خواهد بود (اول قرننتیان ۱۳ : ۱). مسیحی پر از روح القدس پر از شادی خواهد بود. شادی خداوند قوت او است (نحما ۸ : ۱۰). وقتی دیگران بیچاره و غمگین هستند او در خداوند شادی میکند او فقط وقتی که روز مراد اوست و سعادت مند میباشد، شادی نمیکند بلکه همیشه در خداوند شاد است (فیلیپیان ۴ : ۴). وضع زندگی او هر چه باشد، باز هم این شادی در زندگیش دیده میشود دیگران این شادی را میبینند و در نتیجه به سوی مسیح میآیند. وقتی مسیحی غرور و شکایت میکند باعث بدنامی مسیح میگردد.

قلب مسیحی پر از روح القدس از سلامتی لبریز خواهد بود (فیلیپیان ۴ : ۶ و ۷). نگران و ناراحت نیست. تمام نگرانی های خود را به خداوند واگذار کرده است (اول پطرس ۵ : ۷). هنگام آزمایش و در مواقع مشکل چنان صلح و صفائی از خود نشان میدهد که باعث احترام خداوند خود میگردد.

۱- مسیحی پر از روح القدس حلیم و پر صبر خواهد بود. محبت، صبور و مهربان است.
۲- میوه روح مهربانی است. روح جهان عبارت است از خشونت و سختی. شیطان هیولای بیرحمی است و این صفت در پیرامون او کاملا مشاهده میشود. مسیحی پر از روح القدس نسبت به اشخاص ضعیف و متزلزل، مهربان خواهد بود.
۳- میوه روح نیکوئی است. غیر از مسیح حتی يك نفر نیکوکار هم وجود ندارد (رومیان ۳ : ۱۰). در ما هم که به وسیله روح القدس تولد تازه یافته ایم چیز خوبی وجود ندارد. پولس رسول فرمود: در من یعنی در جسم هیچ نیکوئی ساکن نیست. (رومیان ۷ : ۱۸). تنها نیکوئی که میتواند در انسان وجود داشته باشد آن است که از روح خدا سرچشمه میگیرد.

۴- میوه روح ایمان است. انسان طبیعی همیشه دچار شك و ترس میگردد. ایمان داری که جسمانی است گرفتار ترس میباشد. ایمان دار پر از روح القدس ایمانی قوی دارد و خدا را تمجید میکند (رومیان ۴ : ۲۰). با شجاعت و عده های خدا را میپذیرد. در تیره ترین شب ها

میتواند سرود بخواند چون میداند که خدا هنوز هم بر تخت نشسته و تمام کارها را مطابق میل خود انجام میدهد.

۵- میوه روح تواضع است. انسان طبیعی کسانی را که از خودش ضعیف تر هستند در زیر پاهای خود پایمال میکند ولی مسیحی پر از روح القدس- با وجودی که خداوند او را برکت داده و کامیاب ساخته- متواضع و فروتن است. او نسبت به همه مهربان است. وقتی موفقیتی به دست میآورد از شدت غرور بر خود نمیآید. ۶- میوه روح پرهیزکاری است. مسیحی پر از روح القدس در هیچ کاری افراط نمیکند. تمام کارهای او تحت نظر روح خدا انجام میشود. زندگی هم آهنگی دارد و باعث جلال خداوند خود میگردد. باید دانست که تمام این میوه های عالی روح، آسمانی هستند. انسان طبیعی نمیتواند آن ها را تولید کند. کار احمقانه ای خواهد بود که کسی بخواهد با تقلید آن ها را در خود به وجود آورد. اگر در حیاط منزلمان درخت سروی وجود داشته باشد هیچ گاه پرتقال نخواهد داد. ممکن است ما چند پرتقال به این درخت آویزان کنیم ولی درخت سرو درخت پرتقال نخواهد شد. این میوه به زودی فاسد و نابود میشود. درخت پرتقال طبیعتاً پرتقال میدهد. مسیحی پر از روح القدس هم خود به خود دارای میوه روح خواهد بود. این میوه باعث احترام خداوند ما خواهد گردید.

کتاب: رشد در خداوند نوشته: هومر دونکن مترجم: ط. میکائیلیان

فصل سوم: عادل به وسیله ایمان زندگی خواهد کرد

ما نه فقط به وسیله ایمان عادل میشویم یعنی عادل محسوب میگردیم (حقوق ۲ : ۴). بلکه باید به وسیله ایمان زندگی کنیم. وقتی به وسیله ایمان زندگی میکنیم کاملاً به خدا متکی هستیم. همان طوری که برای بخشش گناهانمان به او متوسل شدیم. حالا هم برای تامین احتیاجات روحانی و جسمانی خود به او اتکاء میکنیم. هیچ کس نتوانسته است با کوشش و تلاش خود را نجات بدهد. برای نجات یافتن ایمان داشته که کاری را که خودش نمیتواند انجام دهد خدا انجام خواهد داد. هیچ کس تاکنون نتوانسته است با سعی و کوشش شخصی زندگی مسیحی داشته باشد. انسان برای این که بتواند زندگی مسیحی داشته باشد باید اعتماد داشته باشد که آن چه خودش نمیتواند خدا قادر است برای او انجام دهد. هیچ کس نمیتواند با تکان دادن دست های خود از بالای اقیانوس پرواز کند هر چند کوشش زیادی هم بنماید. حتی نمیتواند در اطاق خود هم پرواز کند. همان طور که انسان نمیتواند پرواز کند به همان طریق قادر نیست با کوشش خود زندگی مسیحی داشته باشد.

ولی هر روز هزاران نفر از بالای اقیانوس پرواز میکنند. آن ها با کوشش خود این کار را انجام نمیدهند بلکه در يك هواپیمای غول پیکر سوار میشوند و کاملاً راحت مینشینند و در عرض چند ساعت به مقصد خود میرسند. مسیحی هم همین طور است زیرا در مسیح قرار دارد. باید در او راحت باشیم. او باید ما را از اقیانوس حیات عبور دهد. او ما را از جهنم آزاد میکند و به بهشت میبرد. تمام کار را او انجام میدهد. اگر ما کوشش کنیم او را کمک کنیم مانع کار او خواهیم شد. در واقع وقتی ما سعی مینمائیم به مسیح کمک کنیم او مجبور میشود منتظر بماند تا ما بفهمیم که هیچ کاره هستیم بعد از آن میتواند به ما کمک کند. زندگی با ایمان پر از شکرگذاری خواهد بود. ایمان خدا را برای تمام کارهایی که کرده است و میکند و خواهد کرد شکر و سپاس مینماید. ما به وسیله ایمان عادل شمرده میشویم (رومان ۵ : ۱) و باید با ایمان زندگی کنیم (غلاطیان ۲ : ۲۰).

نجات نتیجه فیض و لطف خدا است

لغت فیض را نمیتوان به خوبی تشریح کرد ولی برای آن که تا اندازه ای معنی آن را درک کنیم میتوان آن را لطفی که ما شایسته آن نیستیم معنی کرد. نجات ما از آغاز تا انجام در اثر فیض است. من و شما گناهکاران جهنمی و بیچاره ای بودیم. ما به هیچ وجه نمیتوانستیم خود را نجات دهیم. به وسیله ایمان عیسی مسیح را در قلب خود پذیرفتیم و فرزند خدا شدیم. گناهان ما در اثر فیض بیحد خدا بخشیده شد نه به این دلیل که ما شایسته و لایق نجات بودیم. حالا هم هر چند عضو خانواده خدا هستیم. در تمام کارهای خود کاملاً به خدا متکی هستیم. بدون کمک او هیچ کاری نمیتوانیم بکنیم (یوحنا ۱۵ : ۵). ما با قدرت خودمان نمیتوانیم زندگی مسیحی داشته باشیم. این گفتار باعث کوچکی و تحقیر ما میگردد. فکر میکنیم که کاره ای هستیم و نمیخواهیم خدا غیر از موارد استثنائی ما را کمک کند. عده زیادی زندگی مسیحی خود را شروع میکنند بدون این که به حقیقت فوق توجهی داشته باشند و در نتیجه با چنان شکستی رو

به رو میشوند که بدنای مسیح میگردد. این ها متوجه فساد و تباهی خود نیستند، از قدرت بیحد مسیح استفاده نمیکنند.

وقتی از زندگی سرد و بیثمر خود خلاص خواهید شد که بدانید ضعیف هستید و خود را فروتن سازید تا این که مسیح همه چیز شما باشد، فیض خدا نه فقط ما را فرزند خدا میسازد، بلکه به ما قدرت میدهد که هر روز مانند فرزندان خدا زندگی کنیم. اکنون که ما در فیض هستیم باید در فیض رشد نمائیم (دوم پطرس ۳ : ۱۸). همان طور که والدین ما مایل هستند جسما رشد کنیم خدا هم مایل است که ما روحا رشد کنیم. رشد جسمی و روحی بسیار طبیعی است. اگر مایل باشیم جسما رشد کنیم، باید اصول مخصوص را رعایت نمائیم. برای این که روحا رشد کنیم اصول معینی وجود دارد که باید پیروی نمائیم.

اطمینان نجات

خدا میل دارد که ما از نجات خود اطمینان داشته باشیم (اول یوحنا ۵ : ۱۳). او میخواهد که هم نجات پیدا کنیم و هم بدانیم که نجات داریم. مسیحی میدانند که فرزند خداست زیرا به وعده های عالی کلام خدا متکی میباشد. کتاب مقدس میفرماید: «به آن کسانی که او را قبول کردند قدرت داد تا فرزندان خدا گردند یعنی به هر که اسم او ایمان آورد» (یوحنا ۱ : ۱۲). وقتی عیسی مسیح را با ایمان در قلب خود پذیرفتیم میتوانیم مطابق کلام خدا اطمینان داشته باشیم که فرزند خدا هستیم. وقتی شخصی مسیحی میشود در مسیح خلقت تازه ای است چیزهای کهنه در گذشت اینک همه چیز تازه شده است (دوم قرنتیان ۵ : ۱۷). اگر شخصی خود را مسیحی میخواند ولی زندگانش تغییر نیافته کاملا واضح است که هنوز تولد تازه ندارد. کتاب مقدس چند نوع محك در اختیار ما میگذارد تا بفهمیم در ایمان هستیم یا نه (دوم قرنتیان ۱۳ : ۵). تنها اقرار زبان کافی نیست.

۱- اگر مسیحی هستید باید کلام خدا را دوست داشته باشید. «همان طوری که کودک برای شیر مادرش گریه میکند شما هم چون طفل نوزاد در مسیح باید مشتاق شیر کالم خدا باشید» (اول پطرس ۲ : ۲).

۲- کلام خدا را به طرز جدیدی میفهمید «زیرا روح القدس در قلب شما ساکن است و آن چه را که مال مسیح است میگردد و به شما میفهماند» (یوحنا ۱۶ : ۱۴).

۳- اگر مسیحی هستید مایلید دعا کنید (رومان ۸ : ۱۵). خواهید فهمید که خدا پدر شما است و از صحبت کردن با او بسیار شاد خواهید شد. با خوشحالی تمام نگرانی ها و بارهای خود را به حضور او بیاورید. دیگر دعا کردن شما فقط برای انجام تکلیف نخواهد بود بلکه برای شما افتخاری است که با خدای بزرگ تمام کائنات که اکنون پدر شما است صحبت کنید و مشارکت داشته باشید.

۴- اگر مسیحی هستید فرزندان خدا را محبت خواهید کرد. کتاب مقدس میگوید ما میدانیم که از موت گذشته داخل حیات گشته ایم از این که برادران را محبت مینمائیم. (اول یوحنا ۳ : ۱۴). ما از بودن با کسانی که آن ها را دوست داریم لذت میبریم. از دوستی و مشارکت با سایر ایمان داران و از دعا و پرستش و مطالعه کلام خدا با آن ها قلبمان شاد میگردد.

۵- محبت تازه ای در قلب شما نسبت به گمراهان به وجود میآید و خیلی میل دارید آن ها هم نجات پیدا کنند (دوم قرنتیان ۵ : ۱۴).

۶- اگر مسیحی هستید به زشتی گناه پی خواهید برد. به کارهایی که قبلا اشتباه نمیدانستید با نظر جدیدی نگاه میکنید.

۷- قبلا گفتیم که اگر مسیحی هستید ولی گناهان خود را اقرار نمیکنید به وسیله خداوند تنبیه خواهید شد. اگر خداوند شما را تنبیه میکند معلوم میشود که به او تعلق دارید. اگر خود را مسیحی میدانید و به گناهان خود اعتراف نمیکنید و با وجود این خداوند شما را تنبیه نمیکند معلوم میشود که به مسیح تعلق ندارید. به خاطر داشته باشید که خدا همیشه بعد از گناه بلافاصله شما را تنبیه نمیکند ممکن است گاهی مرتکب گناه شوید و ببینید که خدا شما را تنبیه نمیکند و خیالتان راحت باشد ولی مطمئن باشید که يك روز گناه گریبانتان را خواهد گرفت (اعداد ۳۲ : ۲۳). مسیحی نه فقط اطمینان دارد که در این دنیا نجات دارد بلکه میداند که بعد از مرگ به بهشت خواهد رفت. وقتی مسیحی میمیرد روحش که وجود اصلی اوست از بدن خاکی خارج میشود، و فوراً به حضور خداوند میرود (دوم قرنتیان ۵ : ۸). بدن را ترك میکند نزد خداوند میشتابد. هیچ اشاره ای در کلام خدا وجود ندارد که مسیحی بعد از مردن برای پاک شدن به برزخ میرود و بعد به حضور خداوند میرسد.

در کلام خدا مکانی که برزخ باشد وجود ندارد. این موضوع از ساخته های مغز بشری است. این حقیقت در موقعی که عزیزان ما میمیرند باعث تسلی ما میگردد. وقتی بدن آن ها را در تابوت مشاهده میکنیم میدانیم که آن جا نیستند بلکه در حضور خداوند هستند. وقتی بدن آن ها در قبر قرار میگیرد میدانیم که در قبر نیستند بلکه با خداوند هستند. این موضوع در مورد گناه کارانی که تولد تازه ندارند صدق نمیکند. این چنین اشخاص وقتی بمیرند فوراً به جهنم میروند و در آن جا تا ابد میسوزند. آن دولت مند نیز مرد و او را دفن کردند. پس چشمان خود را در عالم اموات گشود خود را در عذاب یافت (لوقا ۱۶ : ۲۲ و ۲۳).

کتاب: رشد در خداوند نوشته: هومر دونکن مترجم: ط. میکائیلیان

فصل چهارم: کلام نوشته شده خدا

برای این که جسمما رشد کنیم، باید خوراک بخوریم. اگر بخواهیم در فیض مسیح رشد کنیم باید خوراک بخوریم. کتاب مقدس خوراک ایمان دار است باید چون اطفال نوزاد مشتاق شیر روحانی یعنی کلام خدا باشیم تا به وسیله آن برای نجات نمو کنیم (اول پطرس ۲: ۲). شیر برای کودکان بسیار مفید است، ولی برای کارگران کافی نیست. باید خوراک مقوی داشته باشد تا نیروی لازمه را بدست آورد. کتاب مقدس نان ما است. عیسی فرمود: انسان نه محض نان زیست میکند بلکه بهر کلمه ای که از دهان خدا صادر گردد (متی ۴: ۴). به علاوه گوشت قوی کلام خدا وجود دارد که برای کسانی که تحمل آن را داشته باشند (عبرانیان ۵: ۱۲ - ۱۴). دسر کلام خدا بسیار عالی است. کلام خدا از عسل شیرین تر است. (مزمور ۱۹: ۱۰). میتوانیم با حضرت ارمیاء نبی هم صدا شده فریاد کنیم (سخنان تو یافت شد و آن ها را خوردم و کلام تو شادی و ابتهاج دل من گردید) (ارمیاء ۱۵: ۱۶). کلام خدا برای پاهای ما چراغ و برای راه های ما نور است (مزمور ۱۱۹: ۱۰۵). کتاب قوانین زندگی است.

به وسیله مطالعه کتاب مقدس میتوانیم خدا را بشناسیم و راه های او را بیاموزیم. هر چه بیشتر کتاب مقدس را مطالعه کنیم برای ما عزیزتر میگردد. در کتاب مقدس میتوانیم تمام گنج های علم و معرفت را پیدا کنیم. پایه و اساس تمام دانش های دیگر است. باید کلام خدا را بخوانیم، مطالعه کنیم، حفظ نمائیم و درباره آن تفکر کنیم. باید آن را در زندگی خود داخل سازیم و از خود به دیگران برسانیم. همان طوری که به طور مرتب خوراک جسمانی میخوریم، به همان طریق باید هر روز روح خود را به وسیله مطالب نیکوئی که در کلام خدا وجود دارد خوراک بدهیم. مهمترین کاری که یک نفر مسیحی باید انجام دهد همانا مطالعه کلام خداست (دوم تیموتائوس ۲: ۱۵). وقتی مسیحی کتاب مقدس را میخواند، راه های خدا را کشف میکند مسیح زنده را مییابد، روح القدس و اعمال او را میشناسد. کتاب مقدس به ما یاد میدهد که چگونه دعا کنیم چگونه زندگی مسیحی داشته باشیم و چگونه خدا را خدمت نمائیم. روح القدس به وسیله کتاب مقدس می آموزد که چطور شهادت بدهیم و چطور مردم را به سوی مسیح رهبری کنیم.

بسیار لازم است که هر مسیحی عادت کند که هر روز کتاب مقدس را بخواند. چون کلام خدا در زندگی ما خیلی اهمیت دارد، شیطان هر حيله ای را به کار خواهد برد که نگذارد ما هر روز روح خود را به وسیله کلام خدا خوراک بدهیم. او به قدری ما را مشغول کارهای دیگر خواهد ساخت که فرصت خواندن و مطالعه کتاب مقدس را نداشته باشیم. وقتی شروع به مطالعه میکنیم، شیطان ما را خواب آلود میسازد. سعی میکند به هر وسیله ای که بتواند مزاحم ما گردد. ما باید یاد بگیریم که چطور باید با اعتماد به خدا در مقابل حيله های شیطان مقاومت کنیم. ذیلاً بعضی از قواعد مطالعه کتاب مقدس ذکر میشود اولاً مرتب باشید. وقت و محل معینی برای نزدیکی به خدا انتخاب کنید (مرقس ۱: ۳۵). ثانیاً در حال دعا باشید. به روح القدس تکیه کنید و او را معلم خود بدانید (یوحنا ۱۴: ۲۶). ثالثاً آیات و قسمت های را که باعث برکت شما شده علامت گذاری کنید و حفظ نمائید (مزمور ۱۱۹: ۱۱). رابعاً آن چه را میخوانید در زندگی خود عملی سازید (یعقوب ۱: ۲۲).

دعا

در زندگی جسمانی برای زنده ماندن لازم است تنفس کنیم. اگر سالم باشیم، نفس کشیدن برای ما عادی و آسان خواهد بود. ولی وقتی مریض باشیم تنفس مشکل خواهد شد. دعا عبارت است از تنفس روح مسیحی. چون در خانواده خدا متولد شده ایم میتوانیم به حضور خدای بزرگ تمام کائنات بیائیم و با او چون پدر آسمانی خود سخن بگوئیم. ما توسط عیسی مسیح به خدای پدر دسترسی پیدا میکنیم (رومیان ۵ : ۲). مسیح رئیس کهنه بزرگ ما است (عبرانیان ۸ : ۱). لازم نیست شخص دیگری کاهن ما باشد. خدا دعاهای ما را میشوند و مستجاب میفرماید زیرا شبیه مسیح شده ایم. همان طور که يك پدر جسمانی از سخن گفتن با فرزندان خود خوشحال میشود پدر آسمانی ما هم از نزدیکی ما شاد میگردد. در قسمت های متعدد کتاب مقدس خدا ما را تشویق میکند که دعا کنیم. مرا بخوان و تو را اجابت خواهم نمود و تو را از چیزهای عظیم و مخفی که آن ها را ندانسته ای مخبر خواهم ساخت (ارمیا ۳۳ : ۳). عیسی وعده فرمود: هر چیزی را که به اسم من سوال کنید به جا خواهم آورد تا پدر در پسر جلال یابد.

اگر چیزی به اسم من طلب کنید من آن را به جا خواهم آورد (یوحنا ۱ : ۱۳ و ۱۴). عیسی فرمود: سوال کنید که به شما داده خواهد شد بطلبید که خواهید یافت بگوید که برای شما باز کرده خواهد شد (متی ۷ : ۷). یعقوب حواری میفرماید: ندارید از این جهت که سوال نمیکنید و سوال میکنید و نمیابید از این رو که به نیت بد سوال میکنید تا در لذات خود صرف نمائید. یعقوب ۴ : ۲ و ۳). باید طبق میل و اراده خدا دعا کنیم (اول یوحنا ۵ : ۱۴). باید به نام مسیح دعا کنیم (یوحنا ۱۴ : ۱۴). باید با ایمان دعا کنیم (مرقس ۱۱ : ۲۴ و عبرانیان ۱۱ : ۶). کتاب مقدس طرز دعا را به ما یاد میدهد. باید یاد بگیریم که در روح دعا کنیم (رومیان ۸ : ۲۶ و ۲۷ و افسسیان ۶ : ۱۸ و یهودا ۲۰). باید یاد بگیریم که با ایمان دعا کنیم (یعقوب ۵ : ۱۵). باید به اطاق خود برویم و تنها دعا کنیم (متی ۶). باید یاد بگیریم که با سایر مسیحیان دعا کنیم. باید از خدا درخواست کنیم که شادی ما کامل گردد (یوحنا ۱۶ : ۲۴).

خدا همیشه دعاهای ما را آن طور که ما میل داریم و همان وقت که ما میخواهیم جواب نمیدهد. باید یاد بگیریم که اگر هم دعاهای ما فوراً جواب داده نشود باز به او اعتماد داشته باشیم. وقتی ما دعا میکنیم خدا کار میکند. تمام خدمات ما برای خداوند باید با دعا توأم باشد. باید تمام مشکلات و مسائل خود را به وسیله دعا به حضور خدا ببریم. باید برای سایر مسیحیان هم دعا کنیم (افسسیان ۶ : ۱۸). باید برای خادمین خداوند دعا کنیم (افسسیان ۶ : ۱۹). برای روسای کشور خود باید دعا کنیم (اول تیموتاوس ۲ : ۲). باید دعا کنیم که خدا خادمین بیشتری بفرستد تا به کسانی که حاضرند کلام خدا را بشنوند شهادت بدهند. دعا کردن چه افتخار بزرگی است وقتی میبینیم خدا کار میکند. قلبمان چقدر شاد میشود بنابراین دستور خداوند را اطاعت نمائید و همیشه دعا کنید (اول تسالونیکیان ۵ : ۱۷).

کتاب: رشد در خداوند نوشته: هومر دونکن مترجم: ط. میکائیلیان

فصل پنجم: مطالبی درباره گناه

حقیقت عالی و بزرگی که باید بدانیم این است که چون عیسی به خاطر گناهان ما تنبیه شده است ما دیگر برای آن‌ها مسئولیتی نداریم. پولس رسول میفرماید: لیکن جائی که گناه زیاد گشت فیض بینهایت افزون گردید. (رومیان ۵ : ۲۰). آیا معنی این جمله این است که هر چه بیشتر گناه کنیم فیض خدا بیشتر میشود؟ خیر، هرگز! مسیح نه فقط برای گناهان ما مرد بلکه برای خود ما نیز جان داد. وقتی او مرد ما هم با او مردیم. با او مصلوب شدیم (رومیان ۶ : ۶). باید این حقیقت را با ایمان قبول کنیم زیرا کتاب مقدس این طور میگوید: از کجا میدانیم که مسیح به خاطر گناهان ما مرد؟ یگانه منبع اطلاع ما کتاب مقدس است. به همان طریق میتوانیم بفهمیم که طبیعت قدیمی و گناهکار ما با مسیح مصلوب شد زیرا کتاب مقدس این طور میگوید (غلاطیان ۲ : ۲۰). چون با مسیح مصلوب شده ایم خدا به ما دستور میدهد که خود را برای گناه کردن مرده حساب کنیم ولی برای خدا زنده بشماریم (رومیان ۶ : ۱۱). پیش از این که نجات پیدا کنیم اعضای بدن خود را به گناه میسپردیم. ولی دیگر نباید این کار را بکنیم. بلکه باید اعضای بدن خود را به خدا بسپاریم (رومیان ۶ : ۱۳). تمام اعضای بدن ما باید به وسیله خدا اداره شود.

وقتی به فرمایش خدا ایمان میآوریم که فرمود انسانیت کهنه ما با مسیح مصلوب شد، در آن موقع میتوانیم او را اطاعت کنیم و خود را برای گناه مرده بشماریم و به وسیله خودداری از سپردن اعضای بدن خود به گناه تسلیم خدا شویم. در آن وقت متوجه این حقیقت خواهیم شد که گناه نمیتواند بر ما غلبه کند (رومیان ۶ : ۱۴). ممکن است گناه کنیم ولی گناه دیگر بر ما تسلط ندارد. دیگر به زندگی در گناه ادامه نخواهیم داد. ما از کلام خدا و هم چنین در نتیجه تجربیات شخصی متوجه شده ایم که حالا دارای دو طبیعت هستیم. هنوز هم آن طبیعت قدیمی را که پیش از نجات یافتن داشتیم حفظ کرده و به علاوه دارای طبیعت جدیدی شده ایم که طبیعت الهی است این دو طبیعت دائما با هم در جدال هستند. امیال جسمانی به خلاف روح است و امیال روح به خلاف جسم (غلاطیان ۵ : ۱۷). تا موقعی که دچار این وضع باشیم در زندگی گرفتار نشیب و فراز بوده در زندگی مسیحی شکست خواهیم خورد. مقصود و نقشه خدا برای ما این نیست. ما در مسیح پیروزی بیحدی داریم (رومیان ۸ : ۳۷). باید همیشه در مسیح مظفر باشیم (دوم قرنتیان ۲ : ۱۴). به وسیله روح القدس باید اعمال جسم خود را نابود سازیم تا حیات مسیح در ما دیده شود (رومیان ۸ : ۱۳). وقتی متوجه شویم که با مسیح مردیم در شادی حیات او نیز شریک خواهیم بود. عیسی مسیح پیش از این که زنده شود اول مرد. من و شما نمیتوانیم از حیات او استفاده کنیم مگر این که در مرگ او سهیم باشیم.

اگر گناه کنیم

عیسی مسیح یگانه انسانی است که در جهان بدون گناه زندگی کرد. اگر گوئیم که گناه نداریم خود را گمراه میکنیم و راستی در ما نیست (اول یوحنا ۱ : ۸). هر چند بعد از مسیحی شدن باز هم گناه میکنیم ولی باید قدوسیت را در خدا ترسی به کمال برسانیم (دوم قرنتیان ۷ : ۱). ما باید یاد بگیریم که چطور میتوانیم بر گناه غلبه کنیم و در زیر تسلط آن نباشیم وقتی مسیحی گناه میکند چه میشود؟ استدلال بشری به ما میگوید که وقتی يك نفر مسیحی گناه کرد نجات

خود را از دست میدهد و دیگر فرزند خدا نیست، ولی کتاب مقدس چنین چیزی نمیگوید وقتی يك نفر مسیحی گناه میکند شیطان بر او میخندد و او را برای گناهی که مرتکب شده سرزنش مینماید. یوحنا رسول به اعضای خانواده خدا چنین مینویسد (ای فرزندان من این را به شما مینویسم تا گناه نکنید و اگر کسی گناهی کند...) چه خواهد شد؟ آیا یوحنا میفرماید که اگر يك نفر مسیحی گناه کند نجات خود را از دست خواهد داد و باید دوباره نجات پیدا کند؟ نه خیر. یوحنا میفرماید: و اگر کسی گناهی میکند شفيعی داریم نزد پدر یعنی عیسی مسیح عادل (اول یوحنا ۲ : ۱).

وقتی عیسی بر روی صلیب جان داد برای چند گناه ما مرد؟ برای تمام گناهان ما مرد یعنی گناهان گذشته، گناهان زمان حال و حتی گناهان آینده زیرا وقتی او مرد تمام گناهان ما در زمان آینده قرار داشت. وقتی ما ایمان داران به مسیح، گناه میکنیم از فرزند بودن محروم نمیشویم بلکه صمیمیت ما با خدا از بین میرود. نجات خود را از دست میدهیم (مزمور ۵۱ : ۱۲). اتحاد خود را با مسیح از دست نمیدهیم ولی نزدیکی و مشارکت ما با او از بین میرود. کتاب مقدس به ما تعلیم میدهد که وقتی مسیحی گناه خود را اقرار کرد دوباره مشارکت و صمیمیتی را که با خدا داشت به دست میآورد. اگر به گناهان خود اعتراف کنیم او امین و عادل است نا گناهان ما را بیامرزد و ما را از هر ناراستی پاک سازد (اول یوحنا ۱ : ۹). کتاب مقدس هیچ گاه نمیگوید که باید گناهان خود را نزد کشیش اعتراف کنیم. فقط خدا میتواند گناه را بیامرزد باید گناهان خود را نزد او اعتراف کنیم. عده زیادی دعای خود را این طور تمام میکنند (گناهان و ناپاکیهایی ما را که زیاد است به خاطر مسیح ببخش. آمین).

این اعتراف گناه نیست بلکه تکرار کلمات بیمعنی است. وقتی گناهان خود را اعتراف میکنیم، باید يك به يك به حضور خدا بیاوریم اعتراف به گناه معنیش این است که در مورد گناه خود با خدا هم عقیده باشیم. باید به خدا بگوئیم که از گناه خود شرمنده ایم و از کاری که کرده ایم متأسفیم. برای این که اعتراف ما مورد قبول خدا واقع شود، باید از ته قلب باشد. اگر فقط برای فرار از مجازات گناه خود اعتراف میکنیم اعتراف ما حقیقی نیست. وقتی گناهان خود را به طور صحیح اعتراف کردیم باید کلام او را قبول کنیم و ایمان داشته باشیم که گناهان ما بخشیده شده است. نباید برای گناهانی که خدا بخشیده است باز هم غصه بخوریم. نباید اجازه دهیم که شیطان برای گناهانی که به وسیله خون مسیح پاک شده ما را سرزنش کند. اگر نسبت به خدا گناهی کرده ایم باید آن را نزد خدا اعتراف کنیم. اگر نسبت به شخصی مرتکب گناه شده ایم، باید نزد او هم برویم و گناه و خطای خود را نزد او اعتراف کنید (یعقوب ۵ : ۱۶). باید رابطه خود را با او اصلاح کنیم. حتی الامکان باید سعی نمائیم خطاهای خود را جبران کنیم.

غالبا انجام این کار مشکل است ولی خدا ما را در انجام آن کمک خواهد کرد و ما تا این کار را نکنیم آرامش قلبی پیدا نخواهیم کرد. اگر نسبت به کلیسا گناه کرده باشیم باید گناه خود را به کلیسا اعتراف کنیم. بسیاری از مسیحیان که تولد تازه یافته اند با خدا رابطه و مشارکت صحیحی ندارند زیرا در زندگی آن ها گناهان اقرار نشده وجود دارد. زندگی آن ها سرد و بیثمر است. شادی خداوند در آن ها وجود ندارد. آن صلح و آرامشی را که فوق از تمامی عقل است درک نمیکنند. این ها از تمام مردم بدبخت ترند زیرا چون نجات یافته اند نمیتوانند از دنیا لذتی ببرند و چون مشارکت با خدا را از دست داده اند نمیتوانند از امور الهی لذت ببرند. اگر مسیحی قلب خود را سخت بسازد و از اعتراف به گناه خودداری کند خداوند او را تنبیه خواهد کرد. زیرا هر که را خداوند دوست میدارد توبیخ میفرماید و هر فرزند مقبول خود را به تازیانه میزند (عبرانیان ۱۲ : ۶). خدا طوری با ما رفتار میکند که بفهمیم خود او است که این کار را انجام میدهد. او ما را به این علت تنبیه نمیکند که از ما نفرت دارد بلکه این کار به سبب محبت

او نسبت به ما است و میخواهد به ما یاد بدهد که میل و اراده او را انجام دهیم. هیچ تنبیهی خوشایند نیست ولی اگر ما آن درسی را که خداوند مایل است به ما بیاموزد یاد بگیریم وقتی به گذشته نگاه کنیم از این که خداوند ما را تنبیه کرده است خوشحال خواهیم بود.

کتاب: رشد در خداوند نوشته: هومر دونکن مترجم: ط. میکائیلیان

فصل ششم: دو قیام

قیام یعنی زنده شدن کسانی که مرده اند. وقتی این کلمه در کتاب مقدس به کار میرود مقصود زنده شدن بدن است نه روح یا جان. حضرت ایوب سوال میکند اگر مرد بمیرد بار دیگر زنده شود؟ (ایوب ۱۴ : ۱۴). سپس سوال خود را این طور جواب میدهد بعد از آن که این پوست من تلف شود با جسد خدا را خواهم دید. (ایوب ۱۹ : ۲۵ و ۲۶) حضرت دانیال میفرماید بسیاری از آنانی که در خاک زمین خوابیده اند بیدار خواهند شد اما اینان به جهت حیات جاودانی و آنان به جهت خجالت و حقارت جاودانی (دانیال نبی ۱۲ : ۲). کتاب مقدس به طور واضح تعلیم میدهد که دو قیام وجود دارد و آن چه از تمام آیات فهمیده میشود این است که یا این دو قیام با هم خواهند بود و یا از یکدیگر خیلی کم فاصله خواهند داشت معهذای یوحنا رسول میفرماید که این دو قیام هزار سال فاصله خواهند داشت (مکاشفه ۲۰ : ۵). پولس رسول در رساله اول به کلیسای قرنتس درباره قیام توضیحات زیادی میدهد (اول قرنتیان باب ۱۵).

رجعت ثانوی مسیح

عدالانی که مرده اند هنگام رجعت ثانوی عیسی زنده خواهند شد. گناه کارانی که مرده اند تا بعد از سلطنت هزار ساله عیسی زنده نخواهند شد. درباره رجعت ثانوی مسیح هم در عهد عتیق و هم در عهد جدید صدها پیشگویی وجود دارد (اشعیاء ۲ : ۱-۴ و ۱۱ : ۱-۱۰ و ۲۳ : ۲۴)، (ارمیا ۲۳ : ۵ و ۶)، (زکریا ۱۴ : ۱-۴)، (مزمور ۲ و ۲۴ و ۷۲)، (متی ۲۴ و ۳۰ و ۴۴)، (لوقا ۲۱ : ۲۸)، (یوحنا ۱۴ : ۱-۳)، (تیطس ۲ : ۱۳)، (مکاشفه ۱۹ : ۱۱ - ۱۶). او مشخصا مراجعت خواهد فرمود و همه او را خواهند دید (اعمال رسولان ۱ : ۱۱). مسیح مراجعت خواهد فرمود تا جهان را به عدالت دادرسی فرماید (اعمال رسولان ۱۷ : ۳۱).

دشمنان

زندگی مسیحی از آغاز تا انجام، جنگ روحانی است. علت این موضوع این است که خدای مقدس و عادل دشمنی به نام شیطان دارد که هیولای شرارت است. شیطان دشمن خداست. با تمام کارهای خدا مخالفت میکند. باید همه مطلع باشند که در جهان چنین کشمکش وجود دارد. ما میدانیم که عاقبت این نبرد چه خواهد بود. خدا پیروز میگردد زیرا او خالق ذوالقدرت است در حالی که شیطان یکی از مخلوقات خداست (حزقیال ۲۸ : ۱۵). خدا اجازه فرمود که شیطان نگاه کند و از این کار مقصودی داشت. مقصود بزرگ خدا در کار نجات این است که مردم را به سوی مسیح بیاورد و آن ها را شبیه مسیح بسازد. شیطان با این کار مخالف است. توده های انبوهی از مردم در تحت تسلط شیطان میباشند و آن ها را به وسیله ترس و خرافات در اسارت نگاه میدارد. به وسیله مذاهب کاذب و دروغین آن ها را در بند نگاه میدارد. آن ها را در اسارت شهوات جسمانی نگاه میدارد به وسیله لذات فریبنده دنیوی آن ها را در زنجیر میندند. تمام مذاهب غلط در اختیار شیطان هستند. متابعان خود را به وسیله ترس و خرافات حفظ میکنند (عبرانیان ۲ : ۱۴ و ۱۵). او از نور میترسد و از حقیقت باک دارد. حقیقت از نور و تحقیق ترسی ندارد. نور جنبه های عالی حقیقت را ظاهر میسازد. شیطان میل ندارد که اسیرانش حقیقت را بدانند، زیرا میداند که حقیقت آن ها را آزاد میسازد. من و شما باید در دست

خدا وسیله ای باشیم که حقیقت را به کسانی که در اسارت شیطان هستند برسانیم (دوم قرن‌تیان ۵ : ۲۰).

کلیسا

اگر عهد جدید را به دقت مطالعه کنیم متوجه خواهیم شد که کلیسا دو معنی دارد. يك معنی آن روحانی است و اشاره‌ای به بدن مسیح که از تمام ایمان داران تشکیل شده است. قبلا گفتیم که مسیح سر بدن است (کولسیان ۱ : ۱۸). و ما مسیحیان عضو این بدن هستیم (افسسیان ۵ : ۳۰). هم چنین کلیسا به عمارتی تشبیه شده و مسیح مهم ترین سنگ زاویه آن است (افسسیان ۲ : ۲۰). هر ایمان داری يك سنگ زنده است (اول پطرس ۲ : ۵). ما مطابق میل و اراده خدا در بدن کار گذاشته شده ایم. عهد جدید درباره کلیساهای محلی نیز سخن میگوید مثل کلیسای اورشلیم، کلیسای انطاکیه و کلیسای غلاطیه (غلاطیان ۱ : ۲). این کلیساهای اجتماعی از ایمان داران محلی بودند که برای عبادت و خدمت خداوند گرد یکدیگر جمع میشدند. خدا همان روش تاسیس کلیساهای محلی را ادامه میدهد. شما باید کلیسائی پیدا کنید که فعالیت های آن مطابق تعالیم کلام خدا باشد و به طور مرتب در جلسات آن شرکت نمائید. اگر چنین کلیسائی پیدا نکردید باید برای تاسیس آن فعالیت و دعا کنید. لغت کلیسا یعنی اجتماعی از برگزیدگان فرزندان خدا باید اشخاص مقدس و دور از شرارت های دنیوی باشند. ما نباید هم شکل این جهان شویم بلکه باید به تازگی ذهن خود صورت خود را تبدیل نمائیم (رومیان ۱۲ : ۲). اگر مسیحی مشغول بازی با لذات دنیوی شود کلام خدا او را روحا زناکار میداند (یعقوب ۴ : ۳ و ۴).

دو آئین مقدس مسیحی

وقتی مسیحی ایمان نجات بخش را در مسیح پیدا میکند به وسیله روح القدس در بدن مسیح یعنی کلیسا تعمید میگردد. در ماموریت بزرگی که مسیح به شاگردان خود داد به آن ها فرمود: پس رفته همه امت ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح القدس تعمید دهید (متی ۲۸ : ۱۹). این تعمید در آب است. مسیحیان اولیه وقتی ایمان میآوردند تعمید میگرفتند (اعمال ۱۸ : ۸). تعمید يك عمل اسرار آمیزی نیست که باعث نجات ما گردد. بلکه عبارت است از ظاهر ساختن ایمان باطنی. نشانه ای است از اتحاد ما با مسیح و شرکت در مرگ و مدفون شدن و قیام او (رومیان ۶ : ۱-۴). به وسیله تعمید ما آشکارا با مسیح و کلیسایش یکی میشویم. مسیح يك شب قبل از مصلوب شدنش شام خداوند را مقرر فرمود. او نان را گرفت و شکر نمود و پاره کرد و فرمود که این نشانه ای است از بدن او که پاره خواهد شد. پیاله را هم برکت داد و فرمود که این هم نشانه ای از خون اوست که خواهد ریخت. فرمود این را به یادگاری من به جا آورید. (اول قرن‌تیان ۱۱ : ۱۴). اگر مسیح را دوست داریم باید احکام او را نگاه داریم (یوحنا ۱۴ : ۱۵).

نظرات مسیحی

مسیحی ناظر امین خدا است. هر چه دارد متعلق به خدا است. باید وقت و استعداد و پول خود را برای جلال خدا به کار ببرد. قوم اسرائیل که زیر شریعت بودند میبایست يك دهم درآمد خود را به خدا بدهند (ملاکی ۳ : ۱۰). در دوره عهد جدید ما در زیر فیض و رحمت خدا زندگی میکنیم. خدا ما را مجبور نمیسازد بلکه تشویق میفرماید. خدا این طور صلاح دانسته است که کارش به وسیله هدایای فرزندانش پیش برود. خدا بزرگ ترین فداکاری را برای ما انجام داد و فرزند خود عیسی مسیح را به جهان فرستاد تا در بالای صلیب جان خود را فدا کند. اگر ما خداوند را دوست داریم با شادی و خوشحالی قسمتی از درآمد خود را به او تقدیم خواهیم کرد.

پولس رسول به کلیسای قرنتس چنین مینویسد در روز اول هفته هر يك از شما به حسب نعمتی که یافته باشد نزد خود ذخیره کرده بگذارد تا در وقت آمدن من زحمت جمع کردن نباشد (اول قرنتیان ۱۶ : ۲). بعدا به همان کلیسا چنین نوشت (اما خلاصه این است هر که با بخیلی کارد، با بخیلی درو کند و هر که با برکت کارد، با برکت درو کند. اما هر کس به طوری که در دل خود اراده نموده است بکند نه به حزن و اضطرار زیرا خداوند بخشنده خوش را دوست میدارد)، (دوم قرنتیان ۹ : ۶ و ۷). ما باید به وسیله اموال و نوبرهای محصول خود خداوند را تکریم نمائیم (امثال ۳ : ۹ و ۱۰).

کتاب: رشد در خداوند نوشته: هومر دونکن مترجم: ط. میکائیلیان

فصل هفتم: امتحان به وسیله خداوند

در زندگی تمام مردم رنج و زحمت وجود دارد. کتاب مقدس به ما تعلیم میدهد که ما ن تنها انتخاب شده ایم که به مسیح ایمان بیاوریم بلکه باید به خاطر او زحمت بکشیم (فیلیپیان ۱ : ۲۹). هر بار که گرفتار تجربه و امتحان میشویم و در زحمت میافتیم نباید فکر کنیم که خداوند ما را تنبیه میکند. ایمان صحیح باید از بوته امتحان بگذرد. پطرس رسول میفرماید که آزمایش ایمان ما از طلا گرانبها تر است (اول پطرس ۱ : ۷). امتحان زندگی یا ما را خرد میکند یا اصلاح مینماید. ما یا گیاه ضعیفی خواهیم بود که در اثر وزش بادی پژمرده میشود و یا درخت تنومندی که در مقابل شدیدترین طوفان ها ایستادگی میکند. زحمت و اندوه از وسائلی است که خدا به کار میبرد که ما را شبیه مسیح بسازد. زحمات ما باعث میشود که به زحمات نجات دهنده خود نزدیک شویم. وقتی مسیح در حدود دو هزار سال پیش بر روی زمین بود، خیلی رنج برد. بزرگترین آرزوی قلبی پولس رسول این بود که مسیح را و قوت قیامت او را بشناسد و در رنج هایش شرکت کند و با موت او مشابه شود (فیلیپیان ۳ : ۱۰).

زندگی در اطاعت خداوند

ناه در اثر خود خواهی شیطان به جهان وارد شد (اشعیاء ۱۴ : ۱۲ - ۱۴). هر شخصی که تولد تازه نیافته خودخواه است. عیسی به جهان آمد تا اراده خدا را کاملاً انجام دهد. او فرمود: در به جا آوردن اراده تو ای خدای من رغبت میدارم (مزمور ۴۰ : ۸). مسیحی میل دارد که اراده خدا را در هر کاری انجام دهد. عیسی فرمود: نه هر که مرا خداوند خداوند گوید داخل ملکوت آسمان گردد، بلکه آن که اراده پدر مرا که در آسمان است به جا آورد (متی ۷ : ۲۱). اراده خدا در کتاب مقدس برای ما ظاهر شده است. ما به وسیله کارهای نیکو نجات نیافته ایم بلکه بعد از نجات مشغول کارهای نیکو خواهیم شد (تیطس ۳: ۵)، (افسسیان ۲ : ۸ - ۱۰).

کتاب: رشد در خداوند نوشته: هومر دونکن مترجم: ط. میکائیلیان

فصل هشتم: دو نوع خدمت مسیحی

ما میتوانیم یا با قدرت و نیروی جسمانی خدا را خدمت کنیم یا با نیروی روحانی. خدمت جسمانی در روز داوری مسیح به وسیله آتش نابود خواهد شد (اول قرننتیان ۳ : ۱۵). ولی خدماتی که با هدایت روح القدس انجام شده باشد به وسیله آتش از بین نمیرود. بسیاری از مسیحیان و حتی واعظین مسیحی مشغول فعالیت های شدید هستند ولی از روح هدایت نمیشوند. این ها به جای این که مفید باشند، به کار مسیح ضرر میرسانند و مانع پیشرفت کار او میگردند. ما باید به خدمت پادشاه خود مشغول باشیم ولی چون مسیح مالک زندگی ماست او باید فعالیت های ما را رهبری کند. ما باید به هر جایی که او میفرستد برویم باید هر چه دستور میدهد به انجام رسانیم. باید هر چه او میفرماید بگوئیم. او سر بدن یعنی کلیسا است (کولسیان ۱ : ۱۸). تمام اعضای بدن ما به وسیله سر اداره میشود. وقتی سر بدن را اداره نکند ما مریض میشویم. امروزه بدن مسیح در حالت بیماری به سر میبرد زیرا اعضاء مطیع سر نیستند. من هیچ گاه انتظار ندارم که دست هایم همیشه تکان بخورد و یا پاهایم همیشه در حال جهش باشد. اگر این طور باشد به زودی از شدت خستگی نابود خواهم شد. من انتظار دارم که وقتی فرمانی میدهم دستم مطیع سر باشد. من به دستم دستور میدهم که نامه ای بنویسد و یا در دهان خوراک بگذارد. امر مرا انجام میدهد. من میتوانم راه بروم زیرا پاهایم دستور سر را اجراء میکنند. وقتی تمام اعضای بدنم مطیع سر باشند من دارای بدنی سالم و قوی خواهم بود. ما هم به عنوان اعضای بدن مسیح باید به وسیله مسیح که سر ما است رهبری شویم. وقتی او توسط ما کار میکند چه شادی عظیمی حاصل میگردد. پولس رسول میتوانست بگوید برای این نیز محنت میکشتم و مجاهده مینمایم به حسب عمل او که در من به قوت عمل میکند (کولسیان ۱ : ۲۹).

مسیحی کسی است که مسیح را دارد. ما وقتی زندگی مسیحی خواهیم داشت که اجازه دهیم مسیح در ما زندگی کند مسیح خودش حیات و زندگی ما است. مسیح به ما تعلیم میدهد که باید در او زنده باشیم همان طور که خودش در پدر زنده است (یوحنا ۶ : ۵۷). او چگونه در پدر زنده بود؟ هر چند او پسر خدا و با پدر یکی بود معهذا به عنوان انسان کاملاً به پدر خود متکی بود (یوحنا ۵ : ۱۸ و ۲۹). او هیچ کاری را با قدرت و یا با میل خود انجام نداد. او هر چه خدا به او امر فرمود انجام داد و برای انجام آن ها قدرت الهی پدر خود را به کار برد. ما هم باید کاملاً به مسیح متکی باشیم. ما نباید کاری انجام دهیم مگر آن چه او ما را رهبری میفرماید و باید هر کاری را با قدرت او انجام رسانیم (فیلیپیان ۴ : ۱۳). عیسی هنگامی که آخرین تعلیمات خود را به رسولان میداد به آن ها فرمود که باید در او بمانند و زندگی کنند. برای توضیح این مطلب خود را به تاك و شاگردان را به شاخه تشبیه کرد همان طور که شاخه ها از تاك قوت و خوراک میگیرند، شاگردان هم باید از او قوت و خوراک بگیرند. شاخه ها خودشان نمیتوانند میوه بیاورند مگر وقتی که به تاك متصل باشند. وقتی به تاك متصل باشند طبیعتاً میوه خواهند آورد عیسی فرمود: جلال پدر من آشکارا میشود به این که میوه بسیار بیاورند (یوحنا ۱۵ : ۱-۱۱).

بعضی از خدمات مسیحی

هر مسیحی باید نام مسیح را اعتراف کند. وقتی نجات پیدا میکنیم باید نام او را بر زبان بیاوریم و اعتراف کنیم. باید به وسیله زندگی خود و شهادت دادن درباره او نامش را اعتراف نمائیم. عیسی فرمود پس هر که مرا پیش مردم اقرار کند من نیز در حضور پدر خود که در آسمان است او را اقرار خواهم کرد. اما هر که مرا پیش مردم انکار کند من نیز در حضور پدر خود که در آسمان است او را انکار خواهم کرد (متی ۱۰ : ۳۲ و ۳۳). پولس رسول به کلیسای روم چنین مینویسد: زیرا اگر به زبان خود عیسی خداوند را اعتراف کنی و در دل خود ایمان آوری که خدا او را از مردگان برخیزانید نجات خواهی یافت چون که به دل ایمان آورده میشود برای عدالت و به زبان اعتراف میشود به جهت نجات (رومیان ۱۰ : ۹ و ۱۰). هر مسیحی باید شهادتی برای مسیح باشد. شاهد کسی است که آن چه میداند میگوید. لازم نیست که واعظ و کشیش باشیم و یا از دانشگاه علوم مسیحی فارغ التحصیل شویم تا بتوانیم درباره مسیح شهادت بدهیم. اگر ما را نجات داده و اگر میدانیم که گناهان ما بخشیده شده و اگر قلب های ما در اثر ایمان پر از آرامش و شادی است، میتوانیم به دیگران بگوئیم که مسیح چطور ما را نجات داد به وسیله شهادت ما. سایرین به سوی مسیح خواهند آمد. آخرین کلمات مسیح وقتی بر روی زمین بود این است: لیکن چون روح القدس بر شما میآید قوت خواهید یافت و شاهدان من خواهید بود در اورشلیم و تمامی یهودیه و سامره و تا اقصای جهان (اعمال رسولان ۱ : ۸).

خدا به هر يك از فرزندان خود عطایای مختلفی میبخشد ما را در هر جای بدن که صلاح بداند قرار میدهد (اول قرنیتان ۱۲ : ۱۸). خیلی نادان خواهیم بود اگر به جای این که اجازه دهیم او ما را هدایت و رهبری فرماید به دل خواه خود کار کنیم. لازم است به دیگران هم تعلیم دهیم. این کار را میتوانیم به طرق مختلف انجام دهیم. عده ای ممکن است این افتخار را داشته باشند که کتاب مقدس را به عده زیادی تعلیم دهند. دیگران شاید لازم باشد که فقط به يك نفر تعلیم دهند. اگر در کارهای کوچک امین باشیم خدا ما را به کارهای بزرگ تر خواهد گماشت. عیسی به ما دستور داده که به تمام عالم برویم و انجیل را به همه بشارت بدهیم معهذابیش از نصف جمعیت جهان هنوز نام مسیح را نشنیده اند. هر مسیحی باید بداند که خدا میخواهد او در چه جایی بشارت دهد. همه باید دعا کنیم. اغلب ما میتوانیم به وسیله کمک مالی دیگران را بفرستیم. بعضی از ما این افتخار را پیدا میکنیم که برای بشارت به خارج برویم. خدا برای هر يك از ما کاری دارد. وقتی او را خدمت میکنیم او جلال مییابد مهم نیست که ما برای او چه میکنیم بلکه مهم این است که او توسط ما چه میکند وقتی این حقایق را میفهمیم و در زندگی خود عملی میسازیم آرامش و شادی روح های ما را مملو میکند.

از تلاش های بیفایده خود دست بر میداریم و یاد میگیریم که با قدرت الهی او کار کنیم. به آن آرامشی که خدا برای فرزندان خود مهیا فرموده است داخل خواهیم شد (عبرانیان ۴ : ۹). عیسی به جهان آمد تا ما حیات یابیم و زندگی پر برکتی داشته باشیم (یوحنا ۱۰ : ۱۰). او بر روی صلیب جان داد تا بشر را با خدا مصالحه دهد (دوم قرنیتان ۵ : ۱۹). او برای گناهان تمام بشر مرد (اول یوحنا ۲ : ۲). او دفن شد و روز سوم از مردگان برخاست (اول قرنیتان ۱۵ : ۱-۳). او اکنون خداوند حیات است. او حیات خود را به هر کسی که به او ایمان بیاورد عطا میفرماید. وقتی مسیح را قبول میکنیم زندگانی ما شروع میشود (یوحنا ۱ : ۱۲ و ۱۳). حیات مسیح در ما داخل میگردد. او در ما زندگی میکند. ما در يك جهان پر آشوب صلح و آرامش خواهیم داشت. در میان غم و غصه شادمان خواهیم بود. در جهانی که پر از نفرت و دشمنی است محبت خدا قلب های ما را لبریز میسازد (رومیان ۵ : ۵).

میوه روح القدس در زندگی ما ظاهر میگردد (غلاطیان ۵ : ۲۲ و ۲۳). ما وسیله ای برای راهنمایی سایرین به سوی مسیح خواهیم بود. اکنون که عیسی مسیح را به عنوان نجات دهنده

خود پذیرفته اید لازم است او را پادشاه و خداوند حیات خود بسازید. نظر به این که خدا فرزند خود عیسی مسیح را به شما بخشیده لازم است که شما بدن خود را برای خدمت به او تقدیم کنید (رومیان ۱۲ : ۱ و ۱۲). آیا نمیخواهید مسیح هر لحظه و هر روز به شما حیات بدهد؟ خدا بزرگ ترین سازنده است. او میتواند زندگی انسان را که به وسیله گناه فاسد و ویران شده از نو بسازد (ارمیا ۱۸ : ۱-۶). او بزرگ ترین آهنگ ساز است. میتواند زندگی بشر را که پر از ناسازگاری و اختلاف است پر از هماهنگی آسمانی بسازد. او بزرگ ترین بافنده است. او میتواند تارهای در هم پیچیده زندگی ما را بردارد و با آن ها پرده زیبایی ببافد. او بزرگ ترین نقاش است. با وجودی که تابلوی حیات خود را ملوث و کثیف کرده ایم او میدانند که چطور رنگ ها را به هم بیامیزد تا شاهکاری به وجود آید. عیسی بزرگ ترین پزشک است. او قلب های شکسته را شفا میدهد. خود را کاملاً به او تسلیم کنید. وقتی این کار را بکنید با شادی متوجه خواهید شد که طریق عادلان مثل نور مشرق است که تا نهار کامل روشنائی آن در تزیید میباشد (امثال ۴ : ۱۸). خواننده عزیز برای اطلاعات بیشتر با درس زیر مکاتبه فرمائید.